

4. Treba li, u slučaju da se odobri pokretanje kaznenog postupka protiv suca nacionalnog suda ili ga se suspendira zajedno s istodobnim smanjenjem njegove plaće tijekom trajanja te suspenzije, pravo Unije, osobito odredbe iz drugog pitanja te načela nadređenosti, lojalne suradnje iz članka 4. stavka 3. UEU-a i pravne sigurnosti, tumačiti na način da mu se protivi priznavanje djelotvornosti takvog odobrenja, osobito u pogledu suspenzije suca, ako ju je donijelo tijelo kao što je Disciplinsko vijeće, tako da:
- a) su sva državna tijela (uključujući sud koji je uputio zahtjev u čijem sastavu zasjeda sudac obuhvaćen tim odobrenjem, kao i tijela nadležna za određivanje i promjenu sastava nacionalnog suda) dužna zanemariti to odobrenje i sucu nacionalnog suda protiv kojeg je ono doneseno odobriti zasjedanje u sastavu tog suda;
 - b) je sud u čijem sastavu zasjeda sudac koji je obuhvaćen tim odobrenjem zakonom prethodno ustanovljeni sud, odnosno neovisan i nepristrani sud, i stoga može, kao „sud“, odlučivati o pitanjima koja se odnose na primjenu ili tumačenje prava Unije?

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. studenoga 2020. uputio Korkein hallinto-oikeus (Finska) –
A/Sosiaali- ja terveysalan lupa- ja valvontavirasto**

(Predmet C-634/20)

(2021/C 44/34)

Jezik postupka: finski

Sud koji je uputio zahtjev

Korkein hallinto-oikeus

Stranke glavnog postupka

Žaliteljica: A

Druga stranka u postupku: Sosiaali- ja terveysalan lupa- ja valvontavirasto

Prethodno pitanje

Treba li članke 45. ili 49. UFEU-a, poštujući pritom načelo proporcionalnosti, tumačiti na način da im se protivi to da je nadležno tijelo države članice domaćina, na temelju nacionalnog zakonodavstva, osobi odobrilo obavljanje liječničke profesije na tri godine, uz ograničenje da ta osoba smije obavljati liječničku profesiju samo pod vodstvom i nadzorom ovlaštenog liječnika i u tom razdoblju treba završiti posebno trogodišnje osposobljavanje u području opće medicine, kako bi u državi članici domaćinu dobila odobrenje za samostalno obavljanje liječničke profesije, ako se uzme u obzir da je:

- (a) osoba u matičnoj državi članici stekla prvostupanjsku medicinsku diplomu, ali prilikom podnošenja zahtjeva za priznavanje stručne kvalifikacije u državi članici domaćinu nije mogla priložiti potvrdu o stručnom pripravničkom stažu u trajanju od jedne godine koja se kao uvjet za stjecanje stručne kvalifikacije dodatno zahtijeva u matičnoj državi članici;
- (b) osobi u državi članici domaćinu, s obzirom na članak 55.a Direktive o stručnim kvalifikacijama ⁽¹⁾, kao glavni prijedlog, koji je ta osoba odbila, ponuđena mogućnost da u državi članici domaćinu tijekom trogodišnjeg razdoblja završi stručni pripravnički staž u skladu sa smjernicama matične države članice i da od nadležnog tijela matične države članice zatraži priznavanje tog staža kako bi potom u državi članici domaćinu ponovno mogla zatražiti odobrenje za obavljanje liječničke profesije na temelju automatskog sustava priznavanja koji se navodi u Direktivi;

- (c) svrha nacionalnih propisa države članice domaćina potaknuti sigurnost pacijenata i kvalitetu zdravstvenih usluga tako da se osigura da zdravstveno osoblje ima obrazovanje potrebno za obavljanje svoje profesionalne djelatnosti, druge nužne stručne kvalifikacije i ostale vještine potrebne za tu profesionalnu djelatnost?

(¹) Direktiva 2005/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o priznavanju stručnih kvalifikacija (SL 2005., L 255, str. 22.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 1., str. 125.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 26. studenoga 2020. uputio tribunal du travail de Liège (Belgija) –
VT/Centre public d'action sociale de Liège (CPAS)**

(Predmet C-641/20)

(2021/C 44/35)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal du travail de Liège

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: VT

Tuženik: Centre public d'action sociale de Liège (CPAS)

Prethodno pitanje

Kad država članica odluči izbjeglici ukinuti status, u skladu s člankom 11. Direktive 2011/95 (¹), a zatim i dozvolu boravka te mu naloži da napusti državno područje, treba li članke 7. i 13. Direktive 2008/115/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o zajedničkim standardima i postupcima država članica za vraćanje državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom (²) u vezi s člankom 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima tumačiti na način da zainteresirana osoba zadržava privremeno pravo boravka kao i socijalna prava tijekom ispitivanja pravnog lijeka podnesenog protiv odluke o prestanku boravka i vraćanju?

(¹) Direktiva 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o standardima za kvalifikaciju državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva za ostvarivanje međunarodne zaštite, za jedinstveni statusa izbjeglica ili osoba koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu te sadržaj odobrene zaštite (SL 2011., L 337, str. 9.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 13., str. 248. i ispravak SL 2020., L 76, str. 37.)

(²) SL 2008., L 348, str. 98. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 8., str. 188.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 1. prosinca 2020. uputio Bundesgerichtshof (Njemačka) –
Senatsverwaltung für Inneres und Sport, Landesamtsaufsicht/TB**

(Predmet C-646/20)

(2021/C 44/36)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Senatsverwaltung für Inneres und Sport, Landesamtsaufsicht